

Kegyelem néktek és békesség!
Istentől, a mi Atyántól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól!
Ámen.

Kedves testvéreim! Hallgassátok meg azt a szent igét, amelyet egyházunk a mai ünnepnapra, advent második vasárnapjára az igehirdetés alapjául kijelölt, amint azt megírva találjuk Ézsaiás próféta könyvének második fejezetében a 12. és a 17. verstől a 20. versig, a következőképpen:

"Mert jön a Seregek Urának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd meg kell alázkodnia; ... Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát.

Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

A bálványok pedig semmivé lesznek egészen. Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az ÚR félelmes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet. Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük."

Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon...

Urunk! Életünk a porhoz tapad.
Eleveníts meg minket a Te igéddel!
Ámen.

Keresztyén Gyülekezet!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Advent van. A remény vasárnapja. Várjuk a Jézuskát... És erre... Bumm... a nyakunkba szakad a mai ige: Mert jön a Seregek Urának napja minden kevély és magas ellen, porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Puff... Ilyenkor keres az ember kibúvókat. Hagyjanak engem most a karácsonyra készülni. Rám ez az ige – nem vonatkozik.

Amikor Ézsaiás az ige sorait írta, Krisztus előtt kb. 730-740-ben, még minden rendben volt Izrael két királyságában. Nem zúzták porrá még Izrael tíz északi törzsét az asszíriaiak, nem kellett az asszír főisten, Assúr oltárát felállítani még a jeruzsálemi Templomban, és nem vonult fel még Szanhéríb asszír király Jeruzsálem ostromára. De Ézsaiás már látta a jövőt. Látta már Izrael maradék törzseinek babiloni fogságát is, jóval több mint száz évvel később. Látta azt, hogy büszke lett, elbizakodott és elhájásodott Izrael. Minden ember benne, az "anásím" héber szóval jellemzett gazdagok, és a "háádám" héber szóval jellemzett nép egésze egyaránt. Izrael erős váraiban bízott és erős hajóiban. Izrael a pénzében bízott. Izrael ezüst és arany bálványaiban bízott – Istene helyett. ...

Az adventi hangulatban könnyen a nyelvünkre jön: "De hát mindez sok ezer éve volt! Ráadásul az ige szerint a bálványok lesznek semmivé egészen azon a napon. Nem én! Rám ez az ige nem vonatkozik."

Tudjátok, kedves testvéreim (*és hát persze, hogy tudjátok, hiszen gyakoroljátok, velem együtt, minden nap...*), az ember végtelenül találékony tud lenni akkor, amikor kibúvókat kell keresnie. Kereshetjük mi is napestig a kibúvókat az elől, hogy szembenézzünk ezzel a mai igével, de végig egyvalamit biztosan érzünk, sejtünk és tudunk: ez a kemény, prófétai ige, mint ahogyan Isten MINDEN egyes igéje, ránk vonatkozik. Itt és most.

Fontos emlékeznünk arra, hogy advent: a böjt időszaka. Az oltár színe: a lila. A lila a bűnbánat színe. Nemcsak azért helyénvaló a prófétai ige tehát, mert Isten igéje mindig helyénvaló, hanem éppen azért is – mert most advent van. Bűneink tudatában és ismeretében várhatjuk igazán Jézust. Advent négy vasárnapja Krisztus első és második eljövetele közötti pillanatként határozza meg a jelent.

Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük... Eszembe jut életem egy szörnyűséges emléke erről. Az egyik kedves barátom meg akart engem ajándékozni egy szép élménnyel, és elvitt a pécsi terráriumba. Addig minden rendben is volt, ameddig a teknősöket és a gyíkokat nézegettük. De amikor bementünk a denevérszobába: Testvérek, az maga volt a borzalom. Képzeljétek el egy eléggé sötét szobát. Amikor belépsz, még semmi gyanús nincsen, csak annyi, hogy be kell zsilipelni az ajtón. Bent aztán észreveszed, hogy a tetőn sorban lógnak a denevérek, lehet minimum ötven, vagy több... A sötétben nem látszik jól. Aztán elindul a pokol. Sötét és csend. Egyszer csak: Zssuhh... Elszáll egy denevér a jobb füled mellett. Aztán Zsssuhhh... Elszáll egy a bal füled mellett. Aztán Zssuhhh... Zssuhhh... Zsssuhhh... Össze-vissza szálldosnak melletted a denevérek, és te csak kapkodod a fejed. Kedves testvéreim: borzasztóan féltem én abban a szobában. Később jöttem csak rá, hogy úgy éreztem: a denevérek az én kísértéseim, a bűneim, az én ezüst és arany bálványaim voltak. Be voltam velük együtt zárva egy szobába, és nem eresztettek. Lehetünk ezzel így sokan. De vigasztaljon meg bennünket a hónap igéje, szintén Ézsaiástól: "Aki sötétségben jár, és nem ragyog rá fény: bizzon az Úr nevében, és támaszkodjon Istenére!" (Ézs 50,10b)

Az Ézsaiás által a bálványokra használt héber szó, az "elíl", értéktelenséget, semmiséget jelöl. Hiába arany, hiába ezüst az a bálvány – értéktelen, semmi. A mi saját magán-bálványaink azonban nem csak ezüst és aranybálványok lehetnek. A sikerbálvány, a boldogságbálvány, a keresztyén önmegvalósítás énbálványa (amikor azt hisszük, hogy a tetteink miatt üdvözülünk) mind-mind ugyanolyan bálvány, mint a pénzbálvány. Az életünk egy naaagy-naaagy bálványbolt, testvéreim. Olyasmiért fordulunk a magunk csinálta bálványokhoz, amit a mindenható Istentől kellene kérnünk: megnyugvásért, vigasztalásért, bátorításért, erőért és szeretetért. Bálvány tehát minden, ami közénk és Isten közé, közénk és Jézus közé áll.

A mai ige jó híre, evangéliuma az, hogy oda lehet dobni ezeket a bálványokat a vakondoknak és a denevéreknek. A magunk erejéből, testvéreim, ez azonban nem megy.

Miért kezdtem el a tudománnyal foglalkozni negyven éve? Persze: volt benne nagy adag kíváncsiság és a megismerés öröme is. De az elején főként a megbecsültség vágya hajtott. Amikor az ember keveset tud, azt hiszi: az a minden. Amikor az ember már sokat tud, rájön, hogy az a sok: az mind-mind... a semmi. A tudomány – ha sok, és nem kevés – nem Isten ellen lázítja az embert. Ahogyan Max Planck mondta: a tudósnak Isten van minden

megfontolás végén. A tudomány – ha sok, és nem kevés – Istenfélelemre és alázatra nevel. Olyan alázatra, amiről Weöres Sándor ezt mondta a "Rongyszőnyeg" című versében:

"Valaha én is Úr akartam lenni,
ó bár jó szolga lehetnék!
De jaj, szolga csak egy van: az Isten,
és uraktól nyüzsg a végtelenség".

Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon...

Képzeljük magunk elé ezt a napot! Balfelől állunk mi, a bűnösök (itt van a sziklabarlang, a föld repedése, a vakondok és a denevér, és itt van a sötétség). – Jobbfelől áll a hatalmas, ítélő Isten. KÉT KÉRDÉST teszek fel mindannyiunknak. Az első kérdés: Mi köt össze minket, bűnösöket a hatalmas, ítélő Istennel?

Jézus Krisztus, a mi megváltó Urunk
köt minket össze közös mennyei Atyánkkal!

Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon...

Képzeljük magunk elé ezt a napot ismét! Balfelől állunk mi, a bűnösök (itt van a sziklabarlang, a föld repedése, a vakondok és a denevér, és itt van a sötétség). – Jobbfelől áll a hatalmas, ítélő Isten. A kettőnk között feszül hídként: Krisztus. A második kérdés: Mi hol vagyunk, kedves Testvéreim??? Bűnös önmagunkban, még mindig balfelől – vagy együtt a Krisztussal – úton Isten Teljessége felé? Mi hajt bennünket ebben az adventben? Mi elől és mi felé futunk?

Fiatalkoromban sokáig – tévesen – azt hittem, hogy Isten Országát – a túlvilágon van. Ideát éldegélünk, ahogyan éldegélünk... – és a halálunk után majd látunk színről-színre. Néhány éve megtanultam, hogy Krisztus Útját lehet járni már e földi létben is. Isten Országát mibennünk van, testvéreim!

Ahogy az Útmutató egyik mai igéje mondja
Jakab apostol leveléből:
"Legyetek hát türelemmel testvéreim az úr eljöveteleig." (Jk 5,7)
Várnunk kellene, hogy eljöjjön az Ítélet Napja?
Félelem nélkül, benső örömezzéssel?

IGEN!!!

Halljuk meg a lelkünk legmélyén azt, amit Jézus mondott nekünk a Lukács szerinti evangélium mai igéjében: És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejéteket, mert közeledik a ti megváltásotok. (Lk 21, 27-28)

Ma is el fogjuk imádkozni együtt:

"Jöjjön el a Te országod!"
Tényleg készen állunk minderre?

Mondjuk ki a lelkünk legmélyén: IGEN!!!

Dobjuk el a bálványainkat!
Kérjük Jézus segítségét, hogy képesek legyünk erre.
Ha kérjük: megadatik.

Kedves Testvéreim! Hálatelt szívvel hirdetem néktek az evangélium szívének üzenetét: Urunk áldozata miatt bűneink megbocsátattak. Pont. Tetelesztai: azaz Elvégeztetett. Mindörökre. Visszafor-dít-ha-tat-la-nul.

Jézus kérdi tőlünk: "Miért féltek, ti kicsinyhitűek?" (Mt 8,26)
És Jézus mondja, újra és újra – és újra: "Ne féljetek!"
Aki hisz, testvéreim, az nem fél — mert vele van Jézus.
Így János apostollal együtt mondjuk, hogy
bizalmunk van az Isten ítélete napjához;
-- a szeretetben NINCSEN félelem! (1Ján 4, 15-18)

Kérdezzük meg még egyszer magunktól:
Mi hajt bennünket ebben az adventben? Mi elől és mi felé futunk?
A bálványainkat odadobva – a Jézus Krisztus felé futunk.
Mondjuk azt hozzá testvéreim, hogy: Tetelesztai, azaz: Elvégeztetett. Mindörökre.
Visszafordíthatatlanul.
Jézus nem romlott fától kíván romlatlan gyümölcsöt,
hanem meggyógyítja a sebzett gyökereinket.
Jézusban élve életünk egésze egy jótetté változik.

Találkozunk hát Jézussal! -- Odabent.

Gondolatban szaladjunk előre, karácsony napjára. Gondolatban térdeljünk le a jászolhoz.
Érezzük meg a végtelen békét és fenséget. Engedjük, hogy beburkoljon minket ez a békesség.
A testté lett ige, Isten új szövetségének a békessége....

Érezzük meg, hogy Isten Házában vagyunk. Isten Házának Jézus az Ajtaja. Jézus meghív bennünket, hogy lépünk be Isten Házába. Engedjük Jézus hívásának! Minden lépést Ő tett meg felénk, csak ezt az egyetlen, ezt az utolsót kéri mi tőlünk. Ne féljünk egész életünknek ettől az egyetlen jó lépéstől! Engedjük Jézus hívásának! Lépünk be!

Ha Jézus hívó szavára beléptünk: megérezzük, hogy egy teljesen más világba kerültünk.... A Jézus világában vagyunk, ahol a szeretet és a békesség teljesen új dimenziói nyílnak meg a számunkra. Szabadok lettünk! Éltünkben először teljesen szabadok!

És amikor kezdünk rádöbenni arra, hogy mi is történt velünk, amikor beléptünk Jézusba, beléptünk Jézus szívébe,
akkor megzendül bennünk Jézus szent igéje:
"Én vagyok az ajtó: -- mondja Jézus –

ha valaki én rajtam megy be,
megtartatik, és bejár és kijár majd, és legelőt talál." (Jn 10,9)

Hová lettek a denevérek, a bűneink!?? Elporladtak!!!

Jézus megtisztított bennünket.

Hol van a vakond? Itt van, változatlanul. Mi vagyunk a vakond!

De mi immár LÁTUNK!!

Mert LÁTÁST kaptunk Jézustól.

Az Út, az Igazság és az Élet látását.

Hol van a por!?? Sehol!!! Jézusban már sehol...

Dicsőség lett helyette. Nem a mi dicsőségünk.

Isten dicsősége, amelyet megoszt velünk

a Krisztus Jézusban.

Hol vannak a bálványok!?? Sehol!!!

Lehántotta őket Jézus rólunk.

Isten Házába NEM JUT BE egyetlen bálvány sem.

Szabadok lettünk!!! A Krisztus végtelenségében, az Isten szeretetében teljesek és szabadok.

Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon...

Melyik ez a nap Testvéreim?

Az utolsó advent, Urunk,

Jézus Krisztus második eljövetele.

Ugye értjük már, kedves Testvéreim, hogy a Jézusban az Úr befogadott minket az Ő Házába és nem bálványrabság, nem kárhozat, nem por, hanem felmagasztaltatás lesz a mi részünk azon a napon?

De ehhez Jézus Krisztus teljes elfogadása,
és befogadása KELL.

Választhatunk: dönthetünk.

Ez, testvéreim, életünk egyetlen, legfontosabb döntése.

Éljünk vele!

Erre készülünk az advent során,
ezt kívánjuk, ezt várjuk karácsonykor.

Mert ha várjuk: Meg Fogjuk Kapni!

Mert Jézus megváltott bennünket.

És elhozta nekünk az Örök Életet.

Tetelesztai: Elvégeztetett. Mindörökre. Visszafordíthatatlanul.

Halleluja! Ámen.

Imádkozzunk.

Urunk! Életünk a porhoz tapad.
Eleveníts meg minket a Te igéddel!
Urunk! Te látod a mi lelkünket.
Hadd tegyük Eléd, mindazt, ami vagyunk.
Adj erőt Urunk ahhoz, hogy eldobjuk a bálványainkat!
Mert olyan kicsinyek vagyunk,
hogy a Te irgalmadra mindig rászorulunk.
Mennyei Atyánk! Egyetlen Fiad, a mi Megváltó Urunk, Jézus Krisztus nevében kérjük
résztvevő irgalmadat hozzánk, akik nagy terhet cipelünk.
Urunk, vedd el a félelmet, a szorongást belőlünk, és tölts be minket szeretetteddel, Szent
Lelked erejével! Változtasd az életünket egy nagy jótetté!
Add meg Urunk, hogy szolgálhassunk Neked,
alázattal és bizalommal.
Szabadíts meg minket Urunk énbálványunk gonoszától,
hogy beléphessünk Hozzád, Isten Házába!

Szívünk készítsd el Urunk, hogy feddéseiddel
könnyen ne játszunk, idején megtérjünk.
És mikor eljössz, ne kelljen majd féljünk!
Dicsérjük Istent!

Ámen.